

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันหนึ่งสมาชิกมาประชุม ๑๖๒ ท่าน เป็น
อัครราชทูตต่างประเทศ ๑๖ ท่าน เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทน ๑ ท่าน รองประธานสภาผู้แทน ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายบริหาร ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายนิติบัญญัติ ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการต่างประเทศ ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการคลัง ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการเกษตร ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการสาธารณสุข ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการคมนาคม ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการพาณิชย์ ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการอุตสาหกรรม ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการพลังงาน ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการศิลปวัฒนธรรม ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการกีฬา ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการสังคมสงเคราะห์ ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการสตรี ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการเด็ก เยาวชน และครอบครัว ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการผู้สูงอายุ ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการคนพิการ ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการชนกลุ่มน้อย ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการต่างประเทศ ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการศาสนา ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการวัฒนธรรม ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการกีฬา ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการสังคมสงเคราะห์ ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการสตรี ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการเด็ก เยาวชน และครอบครัว ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการผู้สูงอายุ ๑ ท่าน
ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการคนพิการ ๑ ท่าน ประธานสภาผู้แทนฝ่ายการชนกลุ่มน้อย ๑ ท่าน

เลขานุการรัฐสภา : หนังสือของท่านประธานวุฒิสภามีใจความ
สำคัญดังนี้

ที่ ๒๐๗๘/๒๕๕๒

วุฒิสภา

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบาย

เรียน ประธานสภาผู้แทน

ตามหนังสือของท่านที่ ๑๗๓๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒
แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีอนุมัติมติของ พล. พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรีได้
แถลงนโยบายเพื่อขอรับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนแล้ว เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒
กรกฎาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ รวม ๑๓ ครั้งประชุม
และจะต้องแถลงนโยบายต่อวุฒิสภาต่อไปตามความในมาตรา ๑๔๖ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น บัดนี้คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบาย
ต่อวุฒิสภาแล้ว เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงวันอังคารที่ ๒๐

กรกฎาคม ๒๔๘๒ รวม ๓ ครั้งประชุม สมาชิกวุฒิสภา ได้อภิปรายซักถามและ
เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายโดยละเอียด ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้แถลง
ชี้แจงและรับไว้เป็นข้อสังเกตหลายประการ เพื่อนำไปพิจารณาบริหารราชการ
แผ่นดินตามแนวความคิดเห็นนั้นๆ ดังจะทราบได้จากรายงานการประชุมของ
วุฒิสภา ตามที่ส่งมาพร้อม

ฉันทน์ จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
ศรีธรรมมาธิเบศ
(เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ)
ประธานวุฒิสภา

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อท่านได้ทราบหนังสือของท่านประธาน
วุฒิสภาแล้ว ก็ไปบอกเขาว่าระเบียบวาระการลงมติตามความในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๔๖ ในการลงมตินี้ ได้มีสมาชิกเสนอญัตติเข้ามา ๓ รายด้วยกัน ราย
ที่ ๑ นายเผด็จ จีราภรณ์ จังหวัดพิจิตร เสนอขอให้การลงมติเป็นการ
แบ่งพรรคตามข้อ ๖๐ ของข้อบังคับฯ สภาได้รับไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ราย
ที่ ๒ มาจาก นายไฉ่ภักดิ์ สุภวัตร จังหวัดขอนแก่น ขอให้การลงมติเป็นมติลับ
ตามข้อบังคับเดียวกัน คือข้อ ๖๐ รายที่ ๓ คือนายเต๋ว อิศรางกูร ณ อยุธยา
จังหวัดปทุมธานี เสนอญัตติขอให้ลงคะแนนด้วยการแบ่งพรรคตามข้อบังคับข้อ ๖๐
อย่างเดียวกันทั้ง ๓ ราย มีมติเห็นชอบ เดิมทีของ ๒๔ คนตามทบไป ในข้อ
บังคับดังกล่าว ในข้อบังคับนั้นมิได้ว่าการลงคะแนนแบ่งพรรคหรือลับให้ทำ
เมื่อคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกไม่ต่ำกว่า ๒๔ คนร้องขอ พรรคหรือขอลทั้ง ๓ ราย
ก็ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอต่อที่ประชุม

นายเพทาย โชติชูชีพ (สมบุรี) : ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติขอ
ฉันทน์ ขอท่านเดี๋ยวๆ ได้โปรดนำเสนอบ

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่ถึงเวลา ผมแจ้งให้ทราบจ้ะ
เสนอญัตติมา ๓ ญัตติแล้ว

นายเพทาย โชตินุชิต (ชนบท) : อ่านญัตติที่ข้าพเจ้าได้อ่านไว้
เดี๋ยวก่อนว่าเป็นญัตติอะไร มันเกี่ยวข้องกับเรื่อง เป็นญัตติขออนุญาตซึ่งจะต้อง
พิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่ถึงคราวพิจารณา เวลาจะต้อง
พิจารณาก่อนว่าที่ประชุมจะเอาแบ่งพวกหรือด่า แต่ถึงจะถึงญัตติของคุณ
แต่ก็อย่าหวังเขากันเหมือนกัน ผมขอรับไว้ก่อนตอน

นายเพทาย โชตินุชิต (ชนบท) : กรุณาอ่านญัตติของข้าพเจ้า
เดี๋ยวก่อน คือว่าจะเอาแบ่งพวกหรือด่า ข้าพเจ้าได้อ่านญัตติขออนุญาตไปก่อนหนึ่ง
เดี๋ยวก่อน

ประธานสภาผู้แทน : คือญัตติของท่านข้าพเจ้าทราบแล้ว ถ้า
ที่ประชุมลงมติแบ่งพวกหรือด่า ก็ขอให้หยุดกันอย่างแบ่งพวกหรือด่า
ข้าพเจ้าทราบแล้ว เป็นญัตติขออนุญาตขอมารวมที่เสนอมาอีกฝ่ายหนึ่ง และเวลา
แบ่งพวกหรือด่า ที่ประชุมยังไม่ตกลง ขอให้เขาไว้วาระของคุณ แล้ว
เวลาเราจะแบ่งพวกหรือด่าที่ประชุมยังไม่ตกลง ก็เขาไว้วาระหนึ่ง อีก
ฝ่ายหนึ่งเขาก็เสนอมาเช่นเดี๋ยวก่อนว่าที่ประชุมจะลงมติดกลงแบ่งพวก หรือด่า
เขาเสนอให้ลงคะแนนด่า ส่วนคุณนั้นถ้าจะแบ่งพวกหรือด่า ถ้าจะลงมติด
ก็ขอเสนอเป็นแบ่งพวก เพราะฉะนั้นขอตัดครูก่อน

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ในกรรมาธิการประธาน
ได้เขาญัตติคนเขามาหารือที่ประชุม ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ขอที่ไม่เห็นด้วย
ข้าพเจ้าขอเรียนว่าอาจจะเป็นการขออนุญาตประชุมโดย ตามที่ลงมติหมวด ๖ แบ่ง
ไว้ ๒ ประการ ข้อ ๒ ลงมติ ๒ ข้อ คือ เป็นผยและด่า แต่ขออธิบาย
คือไม่ดำเนินการลงคะแนนเปิดประชุมใหม่แต่ไปเปิดตั้งคือไปน คือ ก. ยกมือชน
ข. ยกมือ ค. เวยกมือมาที่ลงคะแนนในรายตัว ง. แบ่งพวก พวกกันให้

อยู่หรือออกทางซ้าย พวกเห็นด้วยให้อยู่หรือออกทางขวาของประธาน เพราะ
 ฉะนั้นในข้อ ๖. คือเป็นการแบ่งพวกอยู่ในประเภทการลงมติเปิดเผย อย่าง
 นนทบุรีหรือใหญ่ ๆ มียุติว่า การลงมัตมีอยู่ ๒ อย่าง คือลับและเปิดเผย แต่
 เปิดเผยมี ๕ ข้อ โดยมีบัญญัติไว้ในข้อ ๖๑ ส่วนประโยคแบ่งพวกรวมกันไว้ตรง
 ๖๑ หมวดบับอกว่า ถ้ามีการลงคะแนนหรือเปิดเผยแล้ว ต้องมีสมาชิกบริวของ
 ไม่ต่ำกว่า ๒๕ คน เพราะฉะนั้นประเภทแบ่งพวกเป็นประเภทเปิดเผย ถ้ามี
 คนบริวของ ๒๕ คน จะยกมออกดี ยนชนักดี เป็นอันว่าพบไป เป็นข้อเปิดเผย แต่
 การลงมัตลับเป็นเอกสิทธิ์ ๒ อัน ขอมัตที่ประชุมไม่ได้ทานประธาน ปัญหา
 เรื่องแบ่งพวกมีไม่ได้ เพราะปัญหาเอกสิทธิ์ในการลงมัตลับ เป็นเอกสิทธิ์
 แห่งเอกสิทธิ์การแบ่งพวก เพราะเอกสิทธิ์การแบ่งพวกเป็นเอกสิทธิ์อยู่
 ในประเภทเปิดเผย เพราะฉะนั้นการขอมัตที่ประชุมข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย การ
 ขอมัตที่ประชุม ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ทานประธานต้องชชาติลงไปว่าต้องให้
 เป็นดับคามขอบังคับ และมัตตัวอย่างมาแต่ในรายงานการประชุมตแล้ว ๆ มา
 ทานทานเดชาธิการตุก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : สำหรับทานแถลงมานนข้าพเจ้าขอบใจ
 ข้อ ๕๘ มน บอกว่าการลงมัตนมนมทงเปิดเผยและลับ ลับก็พูดไว้ใน ข้อ ๕๘ แล้ว
 ให้แบ่งพวกอะไรนนเหตุระ แต่ทนเป็นเปิดเผยก็ได้ แต่มวชหนึ่งคือแบ่งพวก
 นนคอตงกันขามกบตบ ทตามต แล้วแบ่งพวกนนดังว่างโดงใจจั้งแจง เรา
 ถือว่าเป็นเอกสิทธิ์ในข้อ ๖๑ ด้วยกันชงแล้ว ๆ มาข้าพเจ้าก็ได้ตรวจจุดแล้ว มี
 ให้ได้นอตบเค็ดชชาติจริง เพราะฉ่ายายอนเด็นนอย่างอน แต่ทว่าอนเด็นน
 อย่างแบ่งพวกก็ตองมาโหวตกันเหมือนกัน ถ้าอถางนนักให้ทานเจาของมัต

๑๔.๑๖ น.

นายโสภณ สุภชระ (ขอนแก่น) : ข้าพเจามคความเห็นพองกับทาน
 ตมาชกทแถลง ข้าพเจาเองอยากจจะอราบเรียนทานประธานเหมือนกันว่า ทาน
 มีอำนาจนจญชชาติความนคอตงเป็นจ. ตองมาขอมัตที่ประชุมหรือไม่ ความ

จริงข้าพเจ้าเองเห็นใจท่านประธานเหมือนกษัตริย์ท่านเอง เพิ่งเป็นประธาน แต่
 ท่านควรจะดูรายงานการประชุม ที่แล้ว มาว่าการปฏิบัติในเรื่อง นมอย่างไรบ้าง
 ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านประธานระลึกถึงในการประชุมครั้งแรกของสภา ท่าน
 ได้แสดงแต่ขอขบบังคับ การประชุมสภาผู้แทนฯ ของเรายังไม่ เพราะฉะนั้น
 ขอให้ข้าพเจ้าขอขบบังคับ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๔๗๐ นั้นด้วยอนุโตม
 นนยอมหมายความว่าขอขบบังคับ พ.ศ. ๒๔๗๐ นั้น เราจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อ
 ทกกระทงความไป เว้นแต่ที่สภาผู้แทนขอขบบังคับข้อไหนซึ่งเป็นการขัดแย้งกับ
 รัฐธรรมนูญ เราจะไม่ใช้ ในการคัดความของตรป็น เราคงต้องอย่างผู้
 กฏหมายชาติ ไม่ใช่ตัวอย่างนักการเมืองชาติ คือ ไม่ใช่เอาแต่ประโยชน์
 แก่ตัว ข้าพเจ้าจะต้องขอความกรุณาถ้าเราได้พิจารณาถึงขอขบบังคับ ความ
 จริงเพื่อนำมาชกตงได้แรงแล้ว คือหมายความว่าเหตุใดเรายังได้บัญญัติไว้
 ในข้อ ๖๐ ว่าเป็นเอกสิทธิ์ในเมื่อสมาชิกได้มีรับรอง ๒๕ คน ท่านประธาน
 ประสงค์จะเห็นวาทกรรมแรกก่อนรับรองญัตติเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ มีเพียง ๕ คน ตก
 มากมี ๒๕ คน ต่อมาออกก็ไป ๒๕ คน นี่เป็นความมุ่งหมายอะไร ก็เพื่อให้
 สมาชิกพรรคน้อยได้มีสิทธิ์ในการที่จะให้ ลงคะแนนได้ ถ้าท่านประธานจะ
 ความกรุณา เมื่อไรพรรคน้อยจะมีโอกาสในการที่จะขอเสนอตั้งคณะมนตรี
 ถ้าเสนอตั้งคณะมนตรีครั้งไหน พรรคส่วนน้อยก็จะแบ่งพวกโจมตีทุกครั้ง นถ้า
 มี ท่านประธาน ข้าพเจ้าอยากจะขอความกรุณาเช่นนี้ ข้าพเจ้าอยากจะ
 อ้างหลักฐานให้ท่านประธานพิจารณา คือว่าข้าพเจ้าได้เรียนแต่ขอขบบังคับ
 บังคับที่เราใช้ยักทุกวันนี้โดยอนุโตมมาใช้ คือขอขบบังคับในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม
 ๒๔๗๐ ที่แสดงมา เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๔๗๐ นั้น ได้มีการประชุมสภาผู้แทน
 ในสมัยนั้น คือเป็นการประชุมครั้งที่ ๒๖/๒๔๗๐ (สมัยสามัญ) ชุดที่ ๑ วันที่
 จันทร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ในการประชุมครั้งนี้ นายสง ศรีจันทร์ เป็นประธาน
 สภาผู้แทน มีนายพันตำรวจโทพจน์ นิตวณิชานนท์ เสนอขอให้ลงคะแนน
 ดับ ข้าพเจ้าขอประทานอำนาจรายงานการประชุมให้ฟังเป็นบรรทัดฐานว่า เมื่อ

พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งขอบังคับเราโดยใช้ขอบังคับฉบับที่ตนเอง ซึ่งการประชุม
 นกได้อธิบายว่าเป็นเอกสาร "ประธานสภาได้อ้างว่า หมวดวรรที่ ๒ ใน
 กฎหมายแล้ว" ใต่ไปขอให้พิจารณาในวรรที่ ๓ ข้าพเจ้าได้รับญัตติจากคุณ
 พิศนาค มีความว่า การลงมติกฎหมายฉบับนี้ให้ลงมติโดยคะแนนลับ ก็เป็น
 สิทธิของท่านที่จะเสนอได้ มีผู้รับรองเป็นการถูกต้องแล้ว" แต่ผลที่สุด
 ประธานสภาจะขอให้ประธานสภา เรืองนไม่ตองพูดกัน เป็นความ
 เด็ดขาดของท่านที่เสนอตามขอบังคับที่เคย ญัตติของท่านถึงมือข้าพเจ้า เป็น
 เอกสารของข้าพเจ้าสำหรับวงนขอลงคะแนนลับ มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว
 ดำเนินการลงมติดังไป" นี้โดยไม่มีใครเถียงเลย ขอให้หวนระลึก
 ฆไปหมาย ความว่าตาม ขอบังคับ ตามแต่อย่าง ว่าไม่ใช้ขอ บังคับปัจจุบัน
 ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าให้ท่านอ่านขอบังคับปัจจุบัน ซึ่งเราได้ใช้โดยอนุโลม
 เป็นขอบังคับซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๘๐ แต่การประชุม
 นกข้าพเจ้าได้อ่านเรื่องขอประชุม เป็นการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม
 ๒๔๘๐ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังขอบังคับฯ ดังเคยบทหนึ่งเดือน ท่านแรก
 ด้งทำเนียบประเพณีของสภาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ ก็ได้มีครั้งหนึ่งในรายงาน
 การประชุมครั้งที่ ๗/๒๔๘๐ (สมัยสามัญ) ชุดที่ ๒ สมัยที่ ๓ ฉบับที่ ๒๘๒
 กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ในครั้งนั้น เจ้าคุณมานอราชเสด็จปัจจุบันเป็น
 องคนตรี ซึ่งในเวลานั้นเป็นประธานสภาฯ ก็ได้ชี้ชัดอย่างน ประธานสภา
 กขแจ้งว่าให้ถือว่าเมื่อการเสนอให้ลงมติโดยลับของตามขอบังคับแล้ว ให้
 ถือว่ามติเป็นไปโดยเด็ดขาด นี้เราจะเห็นแต่จว่าเรื่องลับหรือไม่ลับ นใน
 สภาของเราได้มีการโต้เถียงตั้งแตงดั้งมาตั้งครั้ง คช พ.ศ. ๒๔๘๐ และ
 พ.ศ. ๒๔๘๐ ทั้งสองครั้ง ประธานสภาฯ ก็ได้ชี้ชัดว่า เป็นเอกสารของ
 สภาได้มีมติรับรองโดยถูกต้องตามขอบังคับแล้วทั้งนี้เพราะอะไร ก็
 เพราะว่าการที่จะรับมาตั้งรับของสภาตั้งอนนขยที่จะเสนอให้ลงมติดังนวาง เมื่อ
 เป็นดังนี้แล้วเราเป็นสมาชิกแม้ว่าจะเป็นผู้มี พ.ศ. ๒๔๘๐ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๐
 หรือไม่ก็ตาม ก็จำเป็นต้องเคารพการปฏิบัติทำเนียบประเพณีที่สภาได้เคย

ปฏิบัติมา ในสมัย พ.ศ. ๒๔๗๐ ชาวเจ้าที่ไม่ได้เป็นสมาชิก เพราะสมัย
 นั้นชาวเจ้าได้ออกกองไม่ได้ แม้กระนั้นชาวเจ้าก็เคารพศรัทธา พ.ศ. ๒๔๗๐ ใน
 การที่ตนได้มรดกใจเช่นนั้น ถ้าเราเคารพศรัทธาและปฏิบัติตามประเพณีที่
 เราเคยปฏิบัติมานั้น ถ้าข้อบังคับอันไหนซึ่งเป็นปัญหาโต้แย้งแล้วเราก็คง
 การตีความ หรือมีมติเห็นเราก็คงใช้โดยวิธีที่เราชอบประเพณีที่ปฏิบัติมา เมื่อ
 ประเพณีปฏิบัติมาทั้งสองครั้งสองหนโดยไม่มีมีการก่อกบฏปิดกั้นแล้ว ทำไม
 ประเพณีไม่ใช้ ถ้าหากเห็นปฏิบัติมาโดยชัดแจ้งในการตีความบังคับชาวเจ้า
 เป็นห่วงว่าถ้าสภาพได้พิจารณาว่า ในการพิจารณานี้จำเป็นต้องขอมติคือ
 สภาแล้ว ขอให้ระวังให้ดี โอกาสต่อไปพรรคส่วนน้อยไม่มีโอกาสเสนอ
 ให้ลงคะแนนด้วย เมื่อพรรคส่วนน้อยเสนอมติแล้ว พรรคส่วน
 มากก็เสนอส่วนน้อยเปิดเผย เมื่อเป็นเช่นนั้นสมาชิกพรรคส่วนน้อยจะเป็นอย่างไร
 ขอให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้โปรดระมัดระวังด้วย ชาวเจ้าเสนอให้ลงมติ
 ด้วยไม่มีเจตนาร้าย แต่ความจริงอยากจะทำให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ใจทั้งสองฝ่าย
 แม้รัฐบาลจะอยู่ต่อไปก็ได้ ขอว่าเป็นรัฐบาล ซึ่งสมาชิกได้ลงมติ โดยบริสุทธิ์ใจ
 จริง ๆ ถ้าท่านไม่ได้หมายความว่าท่านไม่ได้โดยบริสุทธิ์ใจ ชาวเจ้าเห็น
 ว่าท่านมีใจดวงสว่างที่จะทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นชาวเจ้าคิดว่าเพื่อนสมาชิก
 ก็คงจะกรุณาเห็นตามทชาวเจ้าได้เช่นกัน

๑๔.๒๕ น.

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิชิต) : การที่คนส่วนต่าง ๆ กับคุณ
 ได้กัน ๆ คิดกันขอปรึกษาหารือ โดยอ้างเหตุผลในแง่กฎหมายก็ดี ในแง่
 ข้อเท็จจริงก็ดี เทาททวนสมาชิกผู้เกี่ยวข้องต้องท่านได้อย่างมานั้น ชาวเจ้า
 เห็นว่าผิดทั้งคุณ ทั้งดี ๆ อย่างไร ขอท่านโปรดพิจารณาจุดหมวดที่ ๖ ในข้อ
 ๕๐ และ ๖๐ ถ้าเป็นข้อขอยกเลิกจำนวน ๒๔ คนขอแบ่งพวก ก็ควรจะ
 ปฏิบัติใจในข้อ ๕๐ ว่าจะแบ่งพวกแล้วของ ๒๔ คน แล้วข้อ ๖๐ สมมติ
 ไม่นับแบ่งพวกอยู่ด้วยมันควรจะเป็นอย่างนั้น แต่ถ้าไม่จึงเอาการแบ่งพวกมา
 รวมกับข้อ ๖๐ คงน่าพอใจมากกว่าของขอยกเลิกที่ขอยกเลิกกัน

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าอ่านคดียังคงค้างไว้ ในข้อ ๖๐
แบ่งพวกก็เป็นเอกสิทธิ์ ตบก็เป็นเอกสิทธิ์ และทั้งสองฝ่ายก็เห็นชอบมาก่อน
จนประชุมด้วยกัน ข้าพเจ้าจึงได้มาถามที่ประชุมว่าจะเอาทางไหน และทั้ง
สองฝ่ายก็ได้อภิปรายกันมาแล้ว

นายร้อยตำรวจเอกหวน มุตตาหารักษ์ (สงขลา) : กระผมขอ
อภัยอย่างมาก ขอพูดเล็กน้อย เพื่อเป็นเครื่องระงับใจท่านประธาน.....

นายวงศ์ วิชาดิพลี (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเตือนให้สมาชิก
เข้าร่วม

ประธานสภาผู้แทน : ท่านถามโดยไม่ได้ขออนุญาต เอาละ ข้าพเจ้า
ต้องเด็ดขาดบางที

สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ

ประธานสภาผู้แทน : เพราะท่านต้องการให้ข้าพเจ้าเด็ดขาด มิ
ของที่ประชุมยอมเด็ดขาดเสมอ ในการลงคะแนนว่าเราจะลงมติไว้ข้างใจด้วย
วิธีแบ่งพวกก็ดี หรือตบก็ดี มีผู้เสนอมาว่า ในการลงคะแนน ขอให้ลง
คะแนนอย่างลับ แต่มีอีกฝ่ายหนึ่งเสนอมาว่าในการลงคะแนน ขอให้ลง
คะแนนอย่างแบ่งพวก และยังเสนอว่าการลงคะแนนอย่างลับ หรือการลงคะแนน
โดยวิธีแบ่งพวกนั้น ก็ได้มีผู้รับรองมาแต่ทุกฝ่าย ๒๔ คน เป็นการถกถ้วง
สมมติด้วยกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอกำหนดประชุมว่า ผู้ใด.....

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอ.....

ประธานสภาผู้แทน : ท่านไม่ได้รับอนุญาตให้พูด พูดทำไม
กลับไปนั่งก่อน

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเรียนต่อ
ท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่จำเป็นต้องพูด กลับไปนั่งก่อน

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : มีความจำเป็นครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ข้าพเจ้า.....

๑๔.๓๒ น.

นายใหญ่ สวัสดิวัต (นกรสวรรค์) : ถ้าข้าพเจ้าแทงหอยไม่
 ผิดอย่างทนายท่านประธานแล้ว คงจะร้ายวายน้อย ข้าพเจ้าคิดว่าท่าน
 ประธานคงจะคงใจไป เพราะตามข้อบังคับว่า ญัตติที่เสนอก่อน
 ของพิจารณา ก่อน ข้าพเจ้าได้ฟังการกระทำของท่านประธานเมื่อตระหนักแล้ว
 ของเรื่องญัตติแรกระหว่าง ๒-๓ ท่านที่ได้อ่านมาแล้ว ท่านไม่ได้ปฏิบัติตาม
 ข้อบังคับ แต่ว่าข้าพเจ้าได้เสนออนุญัตติออกญัตติหนึ่งว่า การที่จะวินิจฉัย
 ญัตติหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าท่านให้วินิจฉัย ในการปฏิบัติตามแต่เดิมมาท่านก็ต้อง
 วินิจฉัยตามนั้น ข้าพเจ้าเคารพท่านมาก เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วก็ตาม ข้าพเจ้าได้
 เสนออนุญัตติที่หนึ่ง ท่านก็พยายามที่สุดจะไม่ให้ข้าพเจ้าชี้แจง แต่ว่าเป็นโอกาส
 ดี ในที่สุดท่านก็ยอมอนุญาตให้ข้าพเจ้าชี้แจงเหตุผลในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอ
 มาตลอดจนกว่า ข้าพเจ้าจะไว้วางใจรัฐบาลหรือไม่ยอมเป็นไปไม่ได้โดยเสรี
 คือการกีดกันแห่งหรือการจูงใจด้วยประการใด ๆ นั้น ทุกฝ่ายต่างก็ใช้ความ
 กิตติและถ่วงอ้าวกันได้เหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านประธาน
 ก็น่าจะสมควรในรัฐสภาหรือรัฐบาลก็ดี ท่านมีความจริงใจแต่
 ว่าอะไรเป็นอะไร ทุกคนยอมทราบแล้วโดยไม่ปฏิเสธ แต่ว่าวันนี้ข้าพเจ้าจะไม่
 พูดถึง แต่เจตนาที่ข้าพเจ้าให้ทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าได้ขงตผลดีและผลเสียของ
 กิจการบ้านเมืองตามสมควรแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าการลงมติฉบับนั้นไม่ภัย
 หรืออะไรเลย ถ้าหากว่าจะมีสมาชิกในสภานับสิบคนหรือรัฐบาลโดยเห็นดี
 เห็นชอบก็พร้อมที่จะลงมติด้วยและโหวตให้ ก็ไม่มีการเสียหายแก่รัฐบาล แต่
 ถ้าหากว่าสมาชิกในสภานจะได้ลุกขึ้นมาบ้างแล้ว ถูกขงใจมาบ้างแล้ว หรือ
 ถูกขงใจมาบ้าง แม้ที่สุดจิตใจยังไม่เป็นภัย ในทางที่เห็นชอบก็ชอบที่จะ
 ให้มติให้ความเห็นชอบตรงกับที่ให้ความอุปถัมภ์ไว้คือสภาน แต่ข้าพเจ้าเอง
 ก็รู้สึกว่าการลงมติฉบับแล้ว ข้าพเจ้าก็จะลงมติได้โดยบริสุทธิ์ใจ ข้าพเจ้าไม่
 อาจจะไม่ลงมติของเพื่อนสมาชิกผู้มั่งคั่งทุกท่านได้ เพราะสมาชิกในสภาน

ข้าพเจ้าจากเคาท์พหุเมฆอนอย่างประชาชนเคาท์พหุคณ แต่ข้าพเจ้าคำนึงถึงต่อ
 ข้าพเจ้าเองว่าการลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกความหนัก
 แหนม เมื่อเป็นเช่นนั้นการลงมติขบแต่แล้ว ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าเป็นการไม่ถ้อย
 แหนมและปลดปล่อย ด้วยเหตุดังนี้แหละข้าพเจ้าจึงอยากจะวินิจฉัยต่อท่าน
 ประทานว่า ใ้หมติของข้าพเจ้านั้นควรเป็นเอกสิทธิ์เหมือนอย่างญัตติข้ออื่นๆ ว่า
 การลงมติขบนั้นเป็นเอกสิทธิ์ ไม่ให้ประธานมาโหวต เพราะเหตุว่าถ้าให้มา
 โหวตแล้ว มติขบเขียนไว้ไม่ได้ความ ไม่มีความหมาย ไม่ประโยชน์
 ถ้าหากว่าเราจะมาหักคอกออกจากขบบังคับ วิธีการประชุมจะยุ่งยาก
 และจะไม่มั่นคง ขบบอย่างอย่างนั้นจะมอดหายไปตรงตามเทาทศถานจะมีการ
 ประชุมกันอยู่ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าการที่จะเลือกตั้งประธานสภา นั้น เราได้คำนึงถึงว่า
 ประธานคนใดที่จะรักษาขบบังคับไว้ด้วยความเป็นธรรม ด้วยความหนักแน่น
 และด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อชาติบ้านเมืองคือสภาแล้ว เราก็ได้เลือกกัน
 ขึ้นไป ท่านประธานสภาเองก็ได้รับเกียรติยศอันนั้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่าเรา
 พรอมที่จะได้รับคำวินิจฉัยได้ ในครั้งหนึ่งได้มีการเลือกตั้งกันว่า สมาชิกกับ
 ประธานสภาได้มีตัวอย่างอันดีหน้าชมเชย และเขายังชมเชยอยู่ทุกวันนี้ว่า
 ประธานสภาครั้งนั้นไม่ยอมใครเลย ในเมื่อวินิจฉัยเหตุผลของท่านไปได้ รู้สึก
 ว่าท่านประธานไม่ได้ใช้สิทธิในขบบังคับ หรือเอาตามตัวอย่างที่ประธานที่ได้รับ
 ความนิยมชมเชยที่เขาปฏิบัติมา ข้าพเจ้าจึงอยากจะเรียนวินิจฉัยต่อท่านให้ใช้
 สิทธิของท่าน ให้ใช้สิทธิวินิจฉัยว่าญัตติของข้าพเจ้าได้โดยไม่ต้องลงมติ

นายเพทาย โชตินุชิต (ธนบุรี) : เนื่องในการที่สภาจะลงมติ
 ไว้วางใจรัฐบาลนั้น ได้มีสมาชิกทั้งสองฝ่ายได้เสนอมติขบขึ้นมา คือฝ่ายหนึ่ง
 ว่าให้ลงมติเป็นการขบบังคับ และฝ่ายหนึ่งว่าให้ลงมติโดยการลงคะแนนลับ
 ในฐานะที่ญัตติขบมีอยู่ ๒ พวกด้วยกัน และมี ๒ ญัตติด้วยกัน ซึ่งข้าพเจ้าได้
 พิจารณาแล้วว่าจะมีปัญหาขึ้น เพราะฉะนั้นในฐานะที่ญัตติขบมีอยู่ ๒ ญัตติ
 ท่านประธาน ก็เป็นความจำเป็นที่จะต้องขอมติต่อสภาว่าจะเอาอย่างไรกันแน่
 ฉะนั้นจะขอมติการลงมติก่อนออก และโดยเหตุที่ข้าพเจ้าได้ทราบชนเชิงของฝ่าย

คานอัย บาง จึงได้พยายามที่จะทำญัตติเสนอต่อท่านประธานตั้งที่เสนอไปแล้ว
นั้น ก็ออกฝ่ายหนึ่งลงมติในการที่จะพิจารณาญัตติทั้งสองนี้ด้วยวิธีใด ที่
ข้าพเจ้าเสนอไปนั้นคือให้เป็นวิธีแบ่งพวกซึ่งเป็นการชอนญัตติ ซึ่งในทางฝ่าย
ค้านก็ได้เสนอมาแล้ว ก็เป็นเอกฉันท์ตามข้อ ๖๐ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเอกฉันท์
ด้วยกันอย่างนั้น ท่านจะให้พิจารณาแต่ญัตติที่ท่านหาข้อไม่ จะต้อง
พิจารณาญัตติของข้าพเจ้าด้วย ซึ่งการพิจารณานั้นไม่ยกย่อน ท่านประธาน
ไม่ต้องวิตกชอนนี้ ในญัตติทั้งสองจะเอาอย่างไรกัน แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีปัญหา
เพราะไม่มีใครเสนอญัตติเป็นพิเศษ นี้เป็นความคิดเห็นของข้าพเจ้า ซึ่งขอ
เสนอเพื่อประกอบการเสนอญัตติที่ข้าพเจ้าเสนอต่อท่านประธานแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าสมาชิก
ในสภานักได้โต้เถียงกันมานานแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่า
เราจะลงมติดับหรือแบ่งพวก

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าคาดการณ์ล่วงหน้า
แล้วว่าจะได้มีญัตติชอนญัตติ ญัตติชอนญัตติเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างน้อยก็ขอ
ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลก็ให้ลงมติโดยแบ่งพวก ทางฝ่ายข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้
ลงมติดับ อย่างนั้นแล้วเขาจึงได้เสนอญัตติขอให้ลงมติเปิดเผยอีกเหมือนกัน ทั้ง
นี้ขอให้ลงมติดับ ทนไม่แข่งกันลงมติดับเช่นนี้แล้ว ท่านประธาน จะเสนอว่าจะ
เอาอย่างไร จะให้เปิดเผยหรือจะเอาดื้อ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอเมื่อ
ก่อนก็บอกว่าจะขอให้ลงมติดับ ในกรณีญัตติชอนชอนมา ครั้งแรกทางฝ่ายโน้น
ไม่ทัน ข้าพเจ้าขอเสนอชอน

สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ
ประธานสภาผู้แทน : ที่ประชุมตัดสินได้เสมอเรื่องอย่างนี้ เพราะ
ฉะนั้นให้ที่ประชุมตัดสินดีกว่า ในการที่ผู้เสนอตอนหลังบอกว่า

นายร้อยตำรวจเอกหววน มุตตาหารัช (สงขลา) ไปรคขแจ้งให้ชด
หนักขว่าจะลงมติดับอย่างไรกัน

ประธานสภาผู้แทน : หนึ่ง บอกให้หนึ่งลง ถ้าท่านไม่หนึ่งข้าพเจ้า
จะใช้คำวินิจฉัยเอาตัวท่านออกไป

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอให้ข้าพเจ้าพูด
ก่อนนำตัวข้าพเจ้าออกไป.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ หนึ่งลง

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอให้ส่งภานปฏิบัติ
ต้องไปแต่ให้ส่งภานประกาศถอนตัว หนึ่งเป็นวาระที่ ๒ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับรอง
ญัตติเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอถอน.....

(คำวินิจฉัยที่ได้เข้าไปเพื่อจะนำตัวนายฉ่ำ จรรย์เนตร ออกจากที่ประชุม
แต่ นายฉ่ำ จรรย์เนตร ได้หยุดอภิปรายเสียก่อน ประธานจึงให้อยู่ในที่ประชุม
ต่อไป)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อคุณฉ่ำ จรรย์เนตรถอนถอนเช่นนี้ ข้าพเจ้า
ก็ยอมให้คุณฉ่ำ จรรย์เนตร โดยเรียบร้อย และอย่าผิดข้อบังคับ ถ้าผิดข้อ
บังคับจะให้คำวินิจฉัยออกไปอีก

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอถอนญัตติ
ที่ข้าพเจ้ารับรอง ข้าพเจ้าเป็นผู้รับรองญัตติคนหนึ่ง ขอถอนออก ถ้า
ตกลงมาแล้วปฏิบัติ.....

(ประธานสภาให้คำวินิจฉัยนายฉ่ำ จรรย์เนตร ออกจากที่ประชุม แต่
นายฉ่ำ จรรย์เนตร ไม่ยอมออก คำวินิจฉัยจึงได้เขาจับตัวเพื่อให้ออก
จากที่ประชุม และนายฉ่ำ จรรย์เนตร ก็ไม่ยอม ในขณะที่ไม่ยอมออก
จากที่ประชุมนี้ นายฉ่ำ จรรย์เนตร ได้พูดว่า) “ ถ้าปฏิบัติตกลงมา
แล้ว ซึ่งมีเจ้าคุณมานะ เป็นประธานในชุดนี้ ได้โปรดเข้าใจว่าข้าพเจ้า
ไม่ผิด ” แล้วกล่าวกับคำวินิจฉัยว่า “ อย่าเข้ามา ๆ จะเกิดเรื่องใหญ่ ”
แล้วกล่าวต่อไปว่า “ ข้าพเจ้านั่งเรียบร้อย ” ขอให้ผู้แทนบ้าง ได้เตรียมพร้อม
เรานั่งเรียบร้อยแล้ว ไม่ยอม (คำวินิจฉัยจึงได้นำตัวนายฉ่ำ จรรย์เนตร
ออกจากห้องประชุม)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ออกเสียงลงคะแนนนมดิ่ง คือผู้ลง
คะแนนมี ๓๖ คน และแบ่งพวก ๕๗ คน เป็นอันว่าลงคะแนนด้วยการแบ่ง
พวก

ในการแบ่งพวกนี้ ข้อบังคับกล่าวไว้ว่า พวกที่เห็นด้วยกับรัฐบาล
คือ ใจใจรัฐบาลนั้นออกทางขวาของประธานฯ พวกที่ค้าน คือไม่ไว้วาง
ใจออกทางซ้ายประธานฯ ข้าพเจ้าจะขอแบ่งเป็นค่อน ๆ คือหมายความว่า
ว่าพวกที่ไว้วางใจรัฐบาลเชิญออกทางขวา และเมื่อท่านออกไปแล้ว ถ้า
ท่านอยากจะมาทางที่ประชุมก็ขอได้โปรดเข้ามาทางข้างหลัง เมื่อเสร็จจาก
พวกที่ไว้วางใจรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ให้อีกพวกหนึ่ง คือพวกที่ไม่ไว้วางใจเชิญ
ออกทางโน้น คือทางซ้าย และให้เดินออกที่ตะกน ทนมผู้เดินขวาเรียกชื่อ
เป็นอันว่าเรียกชื่อ ทนมไม่เห็นด้วย คือไม่ไว้วางใจเชิญทางซ้ายไว้ใจเชิญทาง
ขวา เมื่อท่านได้ออกไปแล้วกรุณาเข้าทางข้างหลังเพื่อให้ครบองค์ประชุม

นายคล้าย ตะอองมณี (สงขลา) : เดินออกไปมันไม่แน่ ข้าพ
เจ้าอยากเดินขวา ให้ผู้ทเห็นด้วยกันทางโน้น และที่ไม่เห็นด้วยกันทางนี้
จะเดินอย่างหนึ่งไปต่าง ๆ แบ่งพวกอย่างหนึ่งไปต่าง ๆ แบ่งพวกก็แบ่งอย่าง
ที่ข้าพเจ้าเดินขอมาขอชดถก

ประธานสภาผู้แทน : นนเป็นขอที่ท่านผู้มาชิกมีสิทธิเดินขอได้
ข้าพเจ้าว่าตามข้อบังคับ เมื่อท่านเดินขออย่างนักของมีสมาชิกรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มนมีผู้ไม่ออกเสียงออก.....

นายคล้าย ตะอองมณี (สงขลา) : ไม่ออกเสียงก็อยู่ตรงกลาง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน
โปรดปฏิบัติตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าเช่นนั้นปฏิบัติตามข้อบังคับเมื่อมีปัญหา
กันมากอย่างนี้ คือไปให้พวกที่จะสนับสนุนรัฐบาลคือที่ให้ความไว้วางใจคณะ
รัฐมนตรี เชิญออกทางหน้า

(สมาชิก ที่ให้ความไว้วางใจ คณะรัฐมนตรี เห็นออกทางขวาของ
ประธาน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านสมาชิกที่ไม่ให้ความไว้วางใจคณะ
รัฐมนตรี เห็นออกทางหน้า

(สมาชิกที่ไม่ให้ความไว้วางใจคณะรัฐมนตรี เห็นออกทางซ้ายของ
ประธาน)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดที่จะให้ความไว้วางใจหรือไม่ให้ความ
ไว้วางใจคณะรัฐมนตรียังมีอีกไหม เมื่อไม่มีแล้วขอเชิญสมาชิกเข้าประจำที่
(สมาชิกเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อสมาชิกเข้าประจำที่เรียบร้อยแล้ว
ข้าพเจ้าขอถือโอกาสแจ้งผลการลงคะแนนต่อที่ประชุมตงนคอ ผู้ที่ให้ความ
ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีมี ๖๓ เสียง และที่ไม่ให้ความไว้วางใจคณะรัฐมนตรี
มี ๓๓ เสียง

เป็นอันว่าสภาผู้แทนได้ให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรี อันมีท่าน
จอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรี ให้ดำเนินการบริหารราชการ
แผ่นดินตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงไว้สืบไป

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ท่านประธาน
สภาและท่านสมาชิกผู้เกียรติ การประชุมที่ได้ดำเนินมาเป็นเวลานาน
แล้ว กระผมในนามรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอประทานกราบเรียน
ต่อสภาว่า รัฐบาลเมื่อได้รับความไว้วางใจแล้วจะปฏิบัติตามคำที่ได้
ปฏิญาณไว้และที่ได้แถลงต่อ สภาตามนโยบายนั้นด้วย ความซื่อสัตย์ สุจริตต่อ
ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รัฐธรรมนูญและต่อประชาชน เพื่อให้บังเกิด
ผลดี และเกิดความร่มเย็นเป็นสุขแก่ประเทศชาติของเราสืบไปจนสุดกำลังความ
สามารถ และในการที่ท่านสมาชิกฝ่ายตงนบัตนุนรัฐบาลซึ่งเป็นจำนวนมาก
และได้ไม่ตรึงต อันรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขอขอบพระคุณเป็น

อย่างยิ่ง นับว่าเป็นกำลังใจอันสูงสุด ที่จะให้รัฐบาลนี้ บริหารราชการ ให้เกิด
ประโยชน์ตั้งใดก่ตั้งมาแต่บัด ส่วนทางฝ่ายค่านิยมชาวเขาก็คงชอบใจด้วย
ที่ได้มีค่านิยมอันน้อย เพราะฉะนั้นหวังใจว่าจะให้รัฐบาลบริหาร
ราชการเช่นเดียวกัน ในที่สุดนี้ขอขอบพระคุณทั่วทุกท่าน

ประธานสภาผู้แทน : หม่อมกระเบียบวาระประชุมแล้ว ขอเด็ก
ประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์	ผู้ตรวจรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	"
สุนทร ถิพตากร	"
สุนทร จิตรภักดิ์	"
อารวิทย์ อัญญา	"
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	"
โณมเฉตา ถิพตากร	"
อุดม พดอยสังวาลย์	"
สุพงศ์ ศรีพูนเกียรติ	"
จิวิตร นิตะไพจิตร	"
สมชาย ศุกรสมบัติ	"
โชค คุปตวาทีน	"
เด็ก จารุณี	"

..... มณฑลโร
เทศาภิบาลรัฐสภา

เกษม บุญศรี
ประธานสภาผู้แทน